

ÉLŐ KÖVEK

A zombói Kisboldogasszony Plébánia hírlevele – 2021. április 18.

ISMERJÜK MEG AZ EGYHÁZTANÁCSUNK KÉPVISELŐIT!

Egy sorozatot szeretnénk indítani, amelyben hétről-hétre bemutatkoznak egyházközségünk választott és hivatalból kinevezett képviselői.

Ezen a héten **Bálint Csabáné Erika** válaszolt néhány kérdésre, hogy egy kicsit jobban megismerjük.

Zsombón született, anyai ágon több generáció óta itt élnek. Az általános iskolát is itt kezdte. Amire különösen büszke, hogy a ma Wesselényi Népfőiskola néven ismert épületben kezdte tanulmányait. Nagy szeretettel emlékezik ezekre az évekre, hiszen Peták Kálmán tanító kezei alatt családi légkörben folyt az oktatás. Ezt követően a szegedi Vasvári Pál Közgazdasági Szakközépiskolában érettségizett. Később, már felnőtt fejjel, szociális munkás diplomát szerzett. Jelenleg a KSH-nál dolgozik.

Két lánya, már kirepült a családi fészekből.

A személyes adatokon túl, kíváncsi voltam érzéseire, ezért négy olyan kérdést tettem fel, amellyel erre próbáltam rávilágítani.

-Mi az, ami jó érzéssel tölt el, amit igazán szeretsz a jelenlegi életedben?

A család, amikor itthon vannak a gyerekek. Megtelik a ház élettel. Mivel nem gyakori az ilyen alkalom, ezért különleges. Ilyenkor semmi más nem fontos – mondta Erika.

Az egyházi életben pedig az, hogy egy régi álom valósult meg, amikor lelkes alapítók létrehozták a Szent Mónika csoportot. Még azt is hozzátette, hogy aktív részvevő, hiszen nagyon fontosnak tartja a közös imádkozást a gyerekekért.

-Mi az, amit nagyon nem szeretsz, amit nehezen viselsz?

Alapvetően türelmesnek érzem magam, de az ítélezést. Amikor azon kell vitatkozni, hogy pl. kinek „érdemes” csomagot osztani. A Karitászcsoport vezetésével Mádi atya óta küzdök, annak ellenére, hogy nem érzem magam vezető egyéniségnek. Néhány tagra mindig lehet számítani, de általában mindenki nagyon elfoglalt. Az a vágyam, hogy egy „friss”

nyugdíjassal az élén, lelki háttérrel működjön ez a kis közösség. Egyébként pedig, ha csak egy évben egyszer tudunk 15 családnak segíteni, már az is egy olyan eredmény, amiért megéri – állapította meg a tőle megszokott szerénységgel.

-Mi az, amire büszke vagy?

A Lápástó mise fennmaradására. Valamikor még édesapám harangozott. Van családi kötődés ehhez az eseményhez, amit nem mindig tartottak annyira fontosnak, de támogatókat keresve fenn tudtuk tartani. Szerencsére mostanra már az önkormányzat is támogatja. Ez egy igazi hagyomány, amitől mi vagyunk. Ez csak a miénk.

Végezetül pedig arra lennék kíváncsi, hogy milyen terveid vannak, mit szeretnél, ha megvalósulna a közeljövőben?

Nagyobb életet szeretnék a templomban. Jó lenne, ha a közösség kiegészülne az iskolás korú gyerekekkel. Halljuk, hogy vannak iskolai programok, amik nagyon jók, de az lenne az örömteli, ha ez összefonódna az egyházközség egyéb tevékenységeivel. Igazán így tudná átadni az idősebb generáció a stafétát a fiataloknak. Nagyon jónak tartottam korábban a Tesz-vesz tavasz eseményeit. Esetleg ezt is fel lehetne elevevéníteni. A templomunk csodaszép, van pályázat, vannak tárgyi feltételek, de ha a lelkiség egy kicsit kiszélesedne, az lenne az igazi.

Nekem nagyon jólesett beszélgetni, úgy érzem kitartásából erőt meríthetünk. Szerénysége, kedvessége példaértékű.

A következő idézet jutott eszembe róla:

„Élj úgy, hogy ne vegyenek észre ott, ahol vagy, de nagyon hiányozzál onnan, ahonnan elmész.” (Viktor Hugo)

Erika így él! Köszönjük a munkáját!

(Földiné Fülöp Katalin)

MÁRCIUSI ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhunyt: Kapás Jánosné Sári Ilona.
Az örök világosság fényeskedjék neki.